

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomanta:	Magdalena Nováková
Téma diplomové práce:	Akcie jako cenný papír
Rozsah:	62 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	22. 9. 2016 tištěná verze, 21. 9. 2016 elektronická verze

Aktuálnost (novost) tématu

Téma akcie jako cenného papíru není tématem novým. Dostatečně aktuálním se stává jen v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a novou úpravou cenných papírů. Téma nelze považovat za plně zpracované, diplomantka měla příležitost uplatnit při zpracování tématu i vlastní tvůrčí přínos. Tato příležitost však zůstala promarněna.

Náročnost tématu (teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování, použité metody).

Téma je z hlediska náročnosti zpracování, pokud jde o rozsah právní úpravy, doktrinální zpracování a judikaturu, standardní.

Hodnocení práce

1) splnění cíle práce

Diplomantka si žádný cíl práce v jejím úvodu nevymezuje, nelze se tak zabývat otázkou, zda byl cíl práce naplněn. Skutečnost, že cíl není vymezen, má pak za následek, že diplomantka neví, k čemu má její práce směřovat, a vede i k tomu, že práce je velmi popisná. Určitý náznak, že diplomantka přece jen nějaký cíl měla, lze vysledovat z abstraktu práce, v němž za cíl práce označuje „vytvoření náhledu do problematiky akcie“. Takto zamýšlený cíl je však zcela nedostatečný mimo jiné i proto, že je velmi obecný a dále i proto, že diplomová práce nemá být žádným „nástinem“ zkoumané problematiky, ale její hlubší analýzou. Bohužel samotné zpracování tématu z tohoto „cíle“ nevybočuje, práce je opravdu jen a pouze náhledem do problematiky akcie, což je zcela nedostatečné.

2) samostatnost při zpracování tématu

Nelze pochybovat o tom, že práce byla vypracována diplomantkou zcela samostatně.

3) logická stavba práce

Struktura práce není zvolena vhodně. Na prvních 15 stranách práce se diplomantka zabývá cenným papírem bez jakéhokoli vztahu k akci. V druhé kapitole se pak diplomantka sice již akcií zabývá, ale zcela popisně. Ve třetí kapitole se diplomantka věnuje problematice zrušení akcií na majitele, ve čtvrté kapitole pak naznačení evropské dimenze úpravy skutečného vlastníka akcií. Vzhledem k tomu, že není vymezen cíl práce, není ani zřejmé, proč diplomantka zvolila strukturu práce, kterou zvolila, a kam chtěla čtenáře dovést. V poslední páté kapitole se diplomantka snaží o komparaci ve vybraných evropských zemích v otázce úpravy akcií na majitele, o žádnou skutečnou komparaci ale nejde, nejen proto ne, že jednotlivým jurisdikcím je věnována maximálně jedna stránka textu.

První polovina práce je tak věnována cenným papírům a akciím v obecné rovině bez jakékoli logické vazby, druhá část se zaměřuje na problematiku listinných akcií na majitele, nečiní tak ale důsledně a není zřejmé, proč právě tento aspekt si v souvislosti s tématem diplomantka vybrala jako stěžejní. Absentující vysvětlení přístupu diplomantky ke zpracování diplomové

práce v jejím úvodu způsobuje, že není zcela zřejmé, proč má diplomová práce na téma Akcie jako cenný papír pojednávat o zrušení listinných akcií na majitele.

Vytknout lze rovněž to, že úvod, ani závěr neplní svou funkci, a že ani jednotlivé kapitoly nejsou ukončeny dílčím shrnutím.

4) hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)

Téma je zpracováno převážně deskriptivně, analýza problematických otázek absentuje. Práce nedostatečným způsobem reflektuje odbornou diskusi, což je zapříčiněno i tím, že použité zdroje nejsou reprezentativní.

Dále si dovoluji připojit několik věcných poznámek k obsahu práce, které ale nemají vyčerpávající charakter. Obecně lze říci, že práce je natolik popisná, že se diplomantka ani příliš mnoha nepřesností nemohla dopustit, protože v převážné míře vychází z dikce zákona. Přesto uvedu několik konkrétních připomínek. Na str. 13 se v prvním odstavci kapitoly 1. 7 nevhodně hovoří o fyzické formě. Na téže straně závěr o (ne)rozlišení zaknihovaných cenných papírů podle formy vyžaduje důkladnější rozbor. Pro úplnost uvádím, že diplomantka pomíjí, že určitá nedůslednost zákonodárce je spjata se změnami v návrhu zákona během legislativního procesu. Vyjádření k neomezené převoditelnosti akcií na majitele na straně 23 je nepřesné, protože není zřejmé, zda diplomantka píše jen o listinných akciích na majitele anebo i o zaknihovaných akciích na majitele, u kterých může být převoditelnost stanovami omezena (§ 275 odst. 1 první věta z. o. k.). V souvislosti s tříděním akcií podle formy není vhodné uvádět, že jde o „typy“ akcií (str. 23). Závěr o neplatnosti převodu při absenci podle stanov potřebného souhlasu je na str. 24 nepřesný a bez jakékoli argumentace. Diplomantka se ani nezabývá otázkou, o jakou neplatnost by se případně jednalo. Na str. 25 se diplomantka na pouhých třech odstavcích zabývá problematikou druhů akcií, aniž ani náznakem reflektuje odbornou diskusi, která v souvislosti s druhy akcií probíhá (to se týká ale jiných pasáží). Na str. 30 diplomantkou zmiňovaný zákon by si zasloužil, aby byl uveden i číslem, pod kterým byl publikován ve Sbírce zákonů. Kapitola 4. 2 začínající na str. 49 není zcela srozumitelná. Pátá kapitola věnovaná komparaci je nedostatečně zpracována. Předložené informace jsou neutříděné, neúplné a zejména nejsou vyhodnocené.

5) práce s literaturou

Použité zdroje nejsou vůbec reprezentativní. Diplomantka se v zásadě omezuje na komentáře k občanskému zákoníku, zákonu o obchodních korporacích a na jiné elektronické zdroje, ostatní zejména tištěné prameny, včetně časopiseckých článků, pomíjí. Nelze přehlédnout, že v pramenech není uveden stěžejní zdroj k problematice listinných akcií na majitele, kterým je publikace autorů M. Kostohryze a J. Mikuláše Anonymita skutečného vlastnictví a její zneužívání (Univerzita Karlova v Praze, 2013), když už se této problematice diplomantka chtěla ve své práci věnovat. O nepochopení významu práce s literaturou při sepisu diplomové práce svědčí i skutečnost, že mezi citované zdroje diplomantka zařadila základní povšechnou informaci o změnách v akciových společnostech v důsledku rekodifikace (poznámka pod čarou č. 86).

Jde-li o dodržení zásad odborné práce se zdroji, zaslouží si výtku následující nešvary: např. na str. 2 diplomantka odkazuje na názory v literatuře, že listina není pojmovým znakem cenného papíru, aniž je však uveden odkaz byť jen na jediný pramen. Nedostatky jsou i při citaci komentáře k občanskému zákoníku (např. poznámka pod čarou č. 45 až 47) nebo komentáře k zákonu o obchodních korporacích (např. poznámka pod čarou č. 49 až 53), kdy

diplomantka necituje v souladu citačními normami, uvádí sice totiž autora konkrétní pasáže (a to ještě matoucím způsobem), nikoli však vedoucí autorského kolektivu.

6) jazyková a stylistická úroveň

Větu nelze začínat symbolem „§“ (např. poznámka pod čarou č. 44 a č. 55). Poznámka pod čarou je větou, tudíž musí začínat velkým písmenem a končit tečkou. Při citaci zákonných ustanovení nelze používat na místo zkratky právního předpisu výraz „tamtéž“ jako v případě ostatních citací (str. 25).

7) úprava práce (text, grafy, tabulky)

Úprava práce je standardní.

Otázky k zodpovězení při obhajobě

K zodpovězení při obhajobě předestírám diplomantce k zamyšlení následující otázku:

Jsou nějaké rozdíly v postavení akcionáře před a po emisi akcií? A pokud ano, jaké?

Závěrečné hodnocení

Z práce jsem rozčarovaná. Diplomantka si nevymezila, co má být cílem diplomové práce, tak předkládá velmi obecný soupis všeho, co o akciích ví, což ji nedovoluje klást si problematické otázky, hledat na ně odpovědi a jít do hloubky při řešení rozebíraných otázek. Příčinou chybějící analýzy může být i nedostatečná práce se zdroji.

Uzavírám tak, že práce nedosahuje kvalit vyžadovaných od diplomové práce. Navrhuji proto její vrácení diplomantce k přepracování. Při přepracování by si diplomantka měla vytyčit konkrétní cíl práce a způsob, jak jej dosáhne, tomu by měla přizpůsobit strukturu práce. Diplomantka by měla očistit text od popisných pasáží a významně zapracovat na prohloubení právní argumentace ke klíčovým otázkám, kterým se v práci v návaznosti na vytyčený cíl práce bude věnovat (dosud v zásadě absentuje). Při jejich rozboru je nezbytné, aby diplomantka v dostatečné míře reflektovala závěry odborné literatury a judikatury.

V Praze dne 8. listopadu 2016

JUDr. Kateřina Eichlerová, Ph.D.
oponent diplomové práce